१३ सर्गः अहं दुर्द्धर्ष इति भावः युद्धोन्मत्तं राक्षसञ्च विना रणे कः शत्रून् समास्कंत्स्यति शोषयिष्यति अभिभविष्यतीत्यर्थः स्कन्दिरौ शोषणगत्योः ॥ १० ॥

आक्रास्यते विशङ्कोमां योत्स्यमानः शतक्रतुः। प्रकल्प्स्यति च तस्यार्थोनिकुम्भे दुर्हने हते ॥ ११ ॥

ज०म० आक्रास्यतइत्यादि। शतक्रतुरिन्द्रः योत्स्यमानः युद्धङ्करिष्यन् विशङ्कोनिर्भयः मां युद्धायाक्रास्यते स्पर्द्धायामाङ् इत्यात्मनेपदं निकुम्भे दुर्हने दुःखेन हन्यतइति ईषदित्यादिना खल् तस्मिन् हते तस्य शतक्रतोरर्थः निष्कण्टकराज्यलक्षणः प्रकल्प्स्यति संपत्स्यते ॥ ११ ॥

भ० आक्रास्यतइत्यादि। शतक्रतुरिन्द्रोयुद्धं करिष्यन् निःशङ्कं यथा स्यात्तथा मां युद्धार्थं आक्रास्यते स्पर्द्धायामाङ इति मं युधेस्लीपमवत्यद्वस्यमानाविति स्यमानः दुर्हने निकुम्भे हते सति तस्य शतक्रतोरर्थोनिष्कण्टकराज्यलाभः प्रकल्प्स्यति सम्पत्स्यते कृपूङ्वल्लचकल्पने वृतादित्वात् पे इमोऽभावः कृपकृपोऽ कृपादौ दुःखेन हन्यतेइति ईषद्दुःसोरिति खल् प्राग्वन्नोण इत्यादौ दुर्व्वर्ज्जनान्न णत्वं केचित्तु णत्वमाङस्तन्न साधु परेषा मपि दुरइति णत्वप्रतिषेधकसूत्रदर्शनात् ॥ ११ ॥